

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 15Csp/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716207434
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Krasňan
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:8716207434.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, v konaní pred sudcom JUDr. Františkom Krasňanom v právnej veci žalobcu: Z. K., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Z. XXXX/XX, právne zast. A. B. Z., advokát so sídlom K., H. K. X proti žalovanému: N. úverová banka, a.s. so sídlom Z. nivy 1, C., P.: XX XXX XXX, práv. zast. U. & D., s.r.o., B. kancelária, E. 7, C., o zaplatenie 820,86 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 820,86 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 820,86 eur odo dňa 18.4.2014 až do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na tunajší súd dňa 23.08.2016 sa domáhal voči pôvodnému žalovanému L. U. D., a.s., D. H. E. zaplatenia sumy 820,86 eur titulom bezdôvodného obohatenia. V žalobe uviedol, že na základe spotrebiteľského úveru žalobca uhradil za poskytnutý úver žalovanému sumu spolu vo výške 6.143,97 eur, pričom úver bol poskytnutý do výšky 5.323,11 eur, avšak vzhľadom na chýbajúce náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a to najmä tým, že zmluva neobsahovala termín konečnej splatnosti úveru ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zák. č. 129/2010 Z. z. sa má považovať úver podľa § 11 cit. zákona za bezúročný a bez poplatkov.

2. V priebehu konania pôvodný žalovaný L. U. D., a.s. zanikol rozdelením a zlúčením a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť N. úN. o ktorej pokračovaní v konaní rozhodol súd uznesením zo dňa 11.2.2019.

3. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 28.2.2019, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 820,86 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 820,86 eur od 18.4.2014 až do zaplatenia a priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V dôsledku odvolania žalovaného Krajský súd v S. zrušil rozsudok a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že podľa názoru odvolacieho súdu tvrdenie súdu I. inštancie o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov na základe absencie obligatórnej náležitosti zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. je s poukazom na vyššie citovaný rozsudok K. dvora EÚ a rozhodnutia najvyšších súdnych autorít nepreskúmateľný. Povinnosťou súdu bolo zaoberať sa celou spotrebiteľskou zmluvou o poskytnutí pôžičky a následne vyhodnotiť, či zmluva je v súlade s ust. § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z. a ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Súd I. inštancie preto po vrátení veci sa v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu zaoberal celou zmluvou o poskytnutí pôžičky a opätovne celú spotrebiteľskú zmluvu vyhodnotil v súlade s § 1, 2, 4, 7, 9 a 11 zák. č. 129/2010 a podľa ust. § 52, 53, 54 a 55 Obč. zákonníka.

5. K žalobe sa vyjadril právny zástupca žalovaného, žalobu žiadal zamietnuť. Uviedol, že žalobou uplatnená suma je premlčaná v rámci subjektívnej 2-ročnej premlčacej lehoty. Poukázal na to, že každá zo splátok uskutočnená pred termínom 23.8.2014, keď žaloba bola podaná dňa 23.8.2016, je premlčaná. Z predloženého výpisu vyplýva, že poslednú splátku uhradil žalobca dňa 17.4.2014. Poukázal na to, že u žalobcu plyní subjektívna premlčacia lehota od doby, kedy sa domnelý oprávnený subjekt dozvedel o bezdôvodnom obohatení, o jeho výške, ako aj o tom, kto sa mal na jeho úkor obohatiť. Žalobcovi preto nič nebránilo domáhať sa svojho nároku na súde v subjektívnej dvojročnej lehote, čo však neučinil. Ďalej považuje tvrdenia žalobcu o absencii údajov o dobe trvania zmluvy o úvere a tiež termíne konečnej splatnosti úveru za neopodstatnené, oba údaje sa v zmluve nachádzajú a žalobca bol s nimi preukázateľne oboznámený. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje podľa názoru žalovaného všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a v žiadnom prípade ju nemožno považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú. Údaj o termíne konečnej splatnosti je na prvej strane zmluvy uvedený ako 4/2021. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, že zo súhrnu informácií uvedených ako 20-ty deň splatnosti úhrad, o ktorých vedel a ich aj realizoval, nevedel, kedy má byť posledná splátka uhradená. Poukázal tiež na rozsudok Súdneho dvora EU vo veci C-42/2015 D. L. K., a.s. proti E. C.: „Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ K namietanej absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. uviedol, že zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že výška mesačnej splátky je 141,87 eur, počet mesačných splátok 91 a termín každej splátky je 20-ty deň v mesiaci. V prípade, ak by žalobca mienil vo vzťahu k predmetnej náležitosti presadzovať názor, že každú z úverových splátok je potrebné uvádzať osobitne v rozpise na istinu, úrok a poplatky, tak predmetná výkladová línia je už dávno prekonaná ako nesprávna a poukazujú na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR v predmetnej otázke, vyjadrenú napríklad v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, 3Cdo/56/2018 z 17.4.2018 i uznes. 4Cdo/146/2017 z 23.4.2018.

6. Žalobca vo vyjadrení k podaniu žalovaného (replike) upresnil, že tvrdenia žalovaného stotožňujú začiatok plynutia subjektívnej i objektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia a túto automaticky skracujú na dva roky bez posúdenia konkrétnych okolností jednotlivého prípadu. Žalobkyňa nemá právnické ani ekonomické vzdelanie, preto nevedela, aké náležitosti dodávateľ mal povinne uvádzať v zmluve, ani aké sú následky spojené s nedodržaním tejto povinnosti. Úver pravidelne splácala až do mesiaca apríl 2014, kedy sa rozhodla uhradiť celý zostatok úveru jednou splátkou vo výške 5244,19 eur. Po zistení informácií od svojho okolia sa obrátila v lete 2016 na spotrebiteľské združenie Združenie C. K., ktoré ju po preštudovaní zmluvy informovalo o vzniku bezdôvodného obohatenia. Ak by žalobkyňa vedela, že plní nároky vyplývajúce z bezúročného a bezpoplatkového úveru, určite by neuhradila vopred splátku úveru v tak vysokej sume a navyše aj nad rámec poskytnutej istiny. Samotné okolnosti a obdobie, kedy si žalobkyňa uplatnila žalobou právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, nasvedčujú skutočnosti, že v tomto období nadobudla subjektívnu vedomosť o jeho existencii. Preto nárok žalobkyne nepovažuje za premlčaný. Ďalej má za to, že zákon jednoznačne vyžaduje, aby údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zák. č. 129/2010 Z. z. boli uvedené priamo v zmluve o úvere, nie skryté vo všeobecných obchodných podmienkach. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 19Co/197/2013.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (duplike) zotrval na tom, že žaloba je podaná po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty, zotrval na tom, že žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel skôr, ako to uvádzal v žalobe, teda nie v deň konzultácie so spotrebiteľským združením. Viazanie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na okamih kontaktu žalobcu so spotrebiteľským združením by bolo neprimeranou ochranou práva vybočujúcou z účelu ust. § 107 ods. 1 OZ., subjektívna premlčacia lehota začala plynúť žalobcovi prvým dňom začatia splácania prvej splátky. Má za to, že žalobca sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia dozvedel v čase jednotlivých úhrad presahujúcich istinu úveru. Poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov i uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/169/2017. Zotrval na tom, že žalobu je potrebné zamietnuť.

8. Žalovaný neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil, žiadal pojednávať v jeho neprítomnosti, preto súd podľa § 180 C.s.p. prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

Na pojednávaní žalobca zotrval na uplatnenom nároku v rozsahu uvedenom v žalobe a upresnil, že o vzniku bezdôvodného obohatenia sa dozvedel až 21.7.2016, keď sa dostavil do T.. sa oplatí po úhrade poslednej splátky. Tam mu bolo povedané, že úver preplatil a že je možné podať žalobu. Žalovaný v písomných podaniach zotrval na zamietnutí žaloby.

9. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že aj po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu sú presvedčení, že žaloba je plne opodstatnená a dôvody preto, vrátane ich argumentácie na pojednávaní, dopĺňajú tak, že dôvody, pre ktoré považujú spotrebiteľskú zmluvu z 27.9.2013, ktorá je predmetom prejednávania, za bezúročnú a bezpoplatkovú, vyplývajú: za ad 1.) z ust. § 11 ods. 1 písm. c) zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. účinného v dobe uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom ku skutočnosti, že podľa ich názoru v predmetnej spotrebiteľskej zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy tak, ako vyplýva z § 9 ods. 2 písm. f) spomínaného zákona. Doba trvania zmluvy totiž nemusí byť totožná s termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pretože je úplne bežnou zvyklosťou, že banky a nebankové subjekty odkladajú termíny niektorých splátok, najmä splátky prvej, preto doba trvania zmluvy sa týmto dátumovo nekryje s termínom konečnej splatnosti. V predmetnej zmluve je však uvedený iba termín konečnej splatnosti 4/2021, preto tvrdia, že doba trvania zmluvy absentuje a je to prvý z dôvodov bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

10. Ďalším dôvodom, na ktorý poukazujú, je náležitosť spotrebiteľskej zmluvy uvedená v § 9 ods. 2 písm. k) cit. zák., ktorý dôvod prvoinštančný súd v zrušenom rozsudku akceptoval, avšak odvolací súd poukázal na judikatúru Súdneho dvora a našich najvyšších súdnych autorít s tým, že nie je potrebné uvádzať rozpisy splátok. Žalobkyňa pri poukazaní na citovaný argument netvrdí, že je nevyhnutné uvádzať výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. ich poradie. Tvrdí len, že predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahuje termíny splátok. Táto skutočnosť je celkom nepopierateľná a vyplýva z citovanej spotrebiteľskej zmluvy. Toto je druhý dôvod, prečo považovať spotrebiteľskú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

11. Tretím dôvodom pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť je poukaz na § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého spotrebiteľská zmluva musí obsahovať aj úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Je zrejmé, že predmetná spotrebiteľská zmluva úrokovú sadzbu obsahuje a tá je určená ako ročná úroková sadzba v úrovni 32,00 %. Pri takejto výške úrokovej sadzby je potom potrebné poukázať na rozsudok KS v Prešove z 5.11.2014 sp. zn. 3Co/114/2014, v zmysle ktorého doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. V prípade, na ktorý poukazujú z rozsudku KS Prešov, išlo o to, že úroková sadzba viac ako o 100 % presahovala priemer úrokových sadzieb na trhu pri porovnateľných úveroch. V tom čase to bolo 12,67 % ročne. Podľa štatistických údajov priemerná úroková sadzba spotrebiteľských úverov a ostatných úverov nad 5 rokov zo začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby je 14,27 pre obdobie, v ktorom bola spotrebiteľská zmluva uzatváraná. Predkladajú súdu ako dôkaz tabuľku o priemerných úrokových sadzbách. Z uvedeného potom vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v spotrebiteľskej zmluve je vyšší viac než o 100 %, preto výška úrokov nie je v súlade s § 39 OZ, teda prieči sa dobrým mravom. V takomto prípade je táto časť pravého úkonu, teda spotrebiteľskej zmluvy úkonom absolútne neplatným a je potrebné poukázať na to, že ust. o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, resp. platné ustanovenie o úrokovej sadzbe táto spotrebiteľská zmluva neobsahuje. V tejto súvislosti poukazujeme aj na rozhodnutie NS SR z 31.7.2009 sp. zn. 1MCdo 1/2009. V tomto teda argumentáciu doplnili o ďalší dôvod pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotreb. úveru.

12. A napokon predkladajú súdu aj 4. dôvod - podľa ich názoru dôvod najpodstatnejší, ktorý doposiaľ taktiež ešte v konaní argumentačne neprezentovali. Ide o hrubé porušenie povinnosti veriteľa skúmať bonitu klienta tak, ako táto povinnosť veriteľovi vyplýva z ust. § 7 ods. 1 cit. zákona o spotrebiteľských úveroch. Na tunajšom súde je vedené aj konanie, v ktorom je žalobcom Z. K. spoločne s manželom proti N. sp. zn. 7Csp/136/2017 o zdržaní sa výkonu záložného práva a v tomto konaní už bol dňa 30.6.2021 vyhlásený rozsudok č.k. 7Csp/136/2017 - 243, v ktorom súd zaviazal žalovanú N. k povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva a jedným najpodstatnejším dôvodom pre takéto rozhodnutie bola práve absencia akejkoľvek informovanosti žalovanej, resp. jej snahy náležitým spôsobom zisťovať bonitu žalobkyne. V odôvodnení cit. rozsudku sa súd touto okolnosťou podrobne zaoberá. Aj predmetný spotrebiteľský úver už bol vlastne úverom, ktorým žalobkyňa len splácala predchádzajúce dva úvery, to vyplýva z čl. IV spotrebiteľskej zmluvy, pričom žalovaná následne opäť refinancovala ďalšie úvery u

žalobkyne, aj predmetný úver tzv. hypopôžičkou z 15.4.2014 na sumu 50.776,50 eur a v krátkom slede na to ďalší „refinanc“ zo 4.8.2014, ktorým bola refinancovaná aj teraz predložená hypopôžička 50.000,- eur a poskytnutá úverová suma 80.563,50 eur. Takto sa banka správala za situácie, že žalobkyňa bola upratovačkou, bola onkologickou pacientkou a spoločne s manželom mali príjem niečo cez 710,- eur v čistom, pričom výška mesačnej splátky u poslednej hypopôžičky bola mesačne 485,60 eur.

13. Pokiaľ poukazujú na dobu splácania, tak pri takejto životnej situácii a veku žalobkyne a jej manžela by predmetný úver splácali do svojich 80-tich rokov, čo, samozrejme, nie je reálne možné, príp. je to mimoriadne nepravdepodobné. Zo zmluvy spotrebiteľskej, ktorá je predmetom tohto konania, ani zo žiadnych jej príloh nevyplýva akákoľvek informácia o tom, aby žalovaná skúmala náležitým spôsobom bonitu klienta, preto jej postup je možné považovať za hrubé porušenie povinnosti skúmať bonitu, preto dôsledkom porušenia takejto povinnosti banky je opäť bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru tak, ako to vyplýva z § 11 ods. 2 cit. zák. o spotrebiteľských úveroch. V tomto smere bola ich podrobná argumentácia s doplnením o ďalšie dva dôvody, pre ktoré je nevyhnutné spotrebiteľský úver z 27.9.2013 považovať za bezúročný a bezpoplatkový a z ktorého dôvodu majú za to, že žaloba je plne opodstatnená.

14. Právny zástupca žalovaného po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu sa naďalej písomne vyjadril k žalobe tak, že žiadal v celom rozsahu žalobu zamietnuť, lebo pohľadávka žalobcu je v celom rozsahu premlčaná a zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom. Jediným zákonným ustanovením platným v čase uzavretia zmluvy o úvere a limitujúcim výšku odplaty za poskytnutý úver bolo ust. § 53 ods. 6 OZ. Toto ustanovenie sa zaoberá výškou odplaty (ako pojmom širším) a nie výškou úroku (ako pojmom užším - zahŕňajúcim len jednu zložku odplaty). Uviedol, že podľa ust. § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch sa ročnou percentuálnou mierou rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 cit. ust.. V tomto prípade sa teda pri posudzovaní spotrebiteľského úveru má hodnotiť odplata - RPMN, ktorá v sebe zahŕňa aj užšie pojmy ako úrok alebo poplatky. Ak ust. § 53 ods. 6 o odplate (RPMN) hovorí, že táto nesmie prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, tak v tomto prípade bola odplata vo výške 32 %, zhodne ako úrok 32 % a pre účely porovnania obvykle požadovanej odplaty v obdobných prípadoch možno použiť údaj o priemernej hodnote RMPN bánk pre daný typ novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a podľa súhrnných informácií za II. štvrtrok 2013, zverejnených MF SR 31.7.2013, vyplýva, že priemerná RMPN pre tento typ spotrebiteľských úverov je vo výške 21,13 %, a teda odplata stanovená v zmluve prevyšuje priemernú hodnotu odplaty o 10,88 %, čo nemožno považovať za podstatné prevýšenie. Podľa novely občianskeho zákonníka sa za podstatné prevýšenie stanovilo prekročenie dvojnásobku priemernej RMPN, od čoho má posudzovaná zmluva ďaleko. Vo vzťahu k overovaniu bonity klienta uviedli, že veriteľ pri poskytovaní úveru splnil všetky podmienky stanovené týmto ustanovením a posúdil dobu splácania, výšku spotrebiteľského úveru, a rovnako aj príjem spotrebiteľa. V danom prípade došlo totiž k refinancovaniu pravidelne riadne splácaných úverov s miernym navýšením a splátka sa po refinancovaní v podstate nezmenila. K zákonnému spresneniu posudzovania bonity klientov navyše došlo až v r. 2017. Uviedol, že podľa zákona o spotrebiteľských úveroch od 1.1.2017 sa stanovilo v ust. § 7 ods. 24, že ustanovenia o posudzovaní bonity klientov sa neuplatňujú na refinancované úvery za podmienky „... ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov. Teda refinancujúce úvery s miernym navýšením sú od posudzovania bonity oslobodené, čo je v podstate aj prípad posudzovanej zmluvy o úvere.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením so žalobou, zmluvou o poskytnutí pôžičky, prehľadom splátok a úhrad žalobcu, vyjadrením žalovaného, uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoCsp/25/2020, uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017, ďalej uznesením NS SR 4Cdo 211/2017 a ostatnými listinnými dôkazmi, z ktorých zistil nasledovný skutkový stav:

16. sporové strany uzatvorili dňa 27.9.2013 Zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver 5.323,11 eur, ktorý sa zaviazal splácať v 91 mesačných splátkach vo výške 141,87 eur mesačne, úroková sadzba bola vo výške 32,00 % ročne, priemerná hodnota RPMN bola 18,84 %, termín konečnej splatnosti určený 4/2021, celková suma pôžičky 12.910,17 eur (91 splátok x suma splátky 141,87 eur) a celkové náklady spotrebiteľa uvedené sumou 7.587,06 eur. Žalobca uhradil splátky vo výške 141,87 eur mesačne (6 splátok), jednu splátku v sume 68,61 eur a následne uhradil dňa 17.4.2014

splátku vo výške 5.244,19 eur. Žalobkyňa k žalobe doložila prehlásenie zo dňa 10.1.2019, že sa dňa 21.7.2016 dostavila do T. so žiadosťou o preskúmanie Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 27.9.2013. Tam predložila aj platobnú históriu. Bola poučená o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o vzniku bezdôvodného obohatenia.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>,
- b) zmluva o spotrebiteľ. úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

29. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

31. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

32. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

33. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

34. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

35. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

36. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného bola uzavretá zmluva o poskytnutí pôžičky, túto zmluvu možno právne kvalifikovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 52, 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (najmä § 1, § 2, § 7, § 9, § 11 a nasl. cit. zákona).

37. Súd zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú a zaoberal sa komplexne celou uzatvorenou zmluvou medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného. Je nepochybné, že žalobca uzatváral zmluvu o úvere ako fyzická osoba, pričom úver nečerpal na účely podnikania, a zároveň žalovaný, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, vystupoval ako dodávateľ, a to v zmysle § 52 Obč. zák., preto predmetný zmluvný vzťah súd posúdil ako spotrebiteľský právny vzťah.

38. Súd po preskúmaní celej spotrebiteľskej zmluvy konštatuje, že zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z., a teda neobsahuje dobu trvania zmluvy, v zmluve je obsiahnutý iba termín konečnej splatnosti, čo nemožno považovať za totožné pojmy a ďalej zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k), keď táto neobsahuje termíny splátok. Táto náležitosť nie je v zmluve vôbec uvedená. Ďalej spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosť vyžadovanú § 9 ods. 2 písm. c) cit. zákona, t. j. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu. Uvedené skutočnosti mal súd preukázané z textu predloženej spotrebiteľskej zmluvy žalobkyňou a chýbajúce náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 9 sú takého charakteru, že spôsobujú právny následok uvedený v § 11 cit. zákona.

39. Zároveň súd konštatuje, že úroková sadzba obsiahnutá v spotrebiteľskej zmluve vo výške 32 % ročne je v rozpore s § 3 ods. 1 Obč. zákonníka, keďže priemerná úroková sadzba u spotrebiteľských úverov sa v období kalendárneho štvrtroka, v ktorom bol poskytnutý uvedený úver, pohybovala v sadzbe 14,27 % ročne. Aj preto možno považovať úrokovú sadzbu uvedenú v zmluve za rozpornú s dobrými mravmi. Ďalej súd zistil, že žalovaný, resp. právny predchodca žalovaného nevenoval dostatočnú pozornosť ani podmienke vyžadovanej § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorých mu bolo kladené, že veriteľ má povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať daný úver. Aj táto náležitosť bola zo strany žalovaného obídená, ako na to správne poukázal práv. zást. žalobkyne a doložil súdu rozhodnutie, a to rozsudok tunajšieho súdu vo veci 7Csp/136/2017, ktorý sa týkal iného úverového vzťahu, kde však vystupoval žalovaný ako poskytovateľ úveru a úver bol poskytnutý žalobkyňi, v zmysle ktorého žalovaná je povinná zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorých vlastníkom je žalobkyňa a manžel žalobkyne, už súd v uvedenom rozsudku v ods. 16 konštatoval porušenie povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý spotrebiteľský úver (poskytnutá suma 80.563,50 eur na základe zmluvy o poskytnutí úveru Hypopôžička. Súd uviedol v uvedenom rozhodnutí bližšie dôvody poukazujúc na sociálnu situáciu žalobkyne, ako aj jej manžela, ako aj na ich zdravotný stav, vek a príjmové pomery. Súd dáva do pozornosti, že vyššie uvedené náležitosti, a teda posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako aj neprimerane vysoká úroková sadzba nemajú vplyv na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, avšak poukazujú na nedodržanie zákonom vyžadovaných povinností zo strany veriteľa poskytujúceho úver a neprimeraná úroková sadzba má následne vplyv na výšku úrokov, resp. na ich limitovanie zo strany súdu pri rozhodovaní.

40. Čo sa týka namietaného premlčania zo strany žalovaného, súd poukazuje na argumentáciu uvedenú už v predchádzajúcom rozhodnutí s tým, že zotráva na pôvodnom zistení, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu práva, keďže posledná splátka zo strany spotrebiteľa (žalobkyne) bola vykonaná dňa 14.7.2014, žalobkyňa sa dozvedela (subjektívna lehota) od T. o neprijateľných podmienkach v úverovej zmluve a o možnosti domáhať sa súdnej ochrany dňom 21.7.2016, a preto, ak žaloba bola podaná na súd 23.8.2016, neuplynula subjektívna premlčacia doba (2 roky), ani objektívna premlčacia doba na vymáhanie bezdôvodného obohatenia.

41. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti skôr (rozsudok Najvyššieho súdu ČR 2CZ 35/77 zo dňa 17.12.1978 a tiež rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2004). Žalobca sa dozvedel 21. júla 2016 o tom, že plnil viac ako podľa zákona mal, a teda v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote. Objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia t. j. v danom prípade od úhrady žalobcu žalovanému (posledná úhrada bola vykonaná 17.4.2014). Žaloba (podaná dňa 23.8.2016) bola preto podaná v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty od poslednej úhrady a zároveň v 2-ročnej subjektívnej lehote, odkedy sa žalobca dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia. Súd nemá dôvod neveriť, že žalobca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel dňa 21.7.2016 od T. a taktiež žalovaný nepreukázal, že sa o tomto žalobca dozvedel skôr. Podľa názoru súdu navyše v danom prípade by bolo možné vychádzať aj z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaný má totiž v predmete činnosti poskytovanie úverov, a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne

normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný preto minimálne musel byť uzrozumený s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú citované v tomto rozsudku, napriek tomu, že musel si byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa a nebude môcť od žalobcu žiadať úroky a iné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. Minimálne teda na jeho strane išlo o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledná úhrada bola vykonaná dňa 17.4.2014, desaťročná premlčacia lehota uplynie až 17.4.2024. Právny názor o desaťročnej premlčacej lehote bol vyslovený už vo viacerých súdnych rozhodnutiach v obdobných sporoch, napr. rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/84/2011 zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 3Co/41/2012 zo dňa 6.3.2013, sp. zn. 2Co/9/2012 zo dňa 21.1.2013, sp. zn. 5Co/134/2012 zo dňa 26.11.2013, sp. zn. 3Co/89/2012 zo dňa 8.2.2012, alebo Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/648/2013 zo dňa 20.2.2014 alebo Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/301/2011 zo dňa 4.7.2012.

42. Po preskúmaní predmetnej zmluvy súd konštatuje, že, čo sa týka argumentácie žalobkyne, že uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, súd tu vychádzajúc zo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere t.j. 27.10.2013 konštatuje, že zo zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere osobitne informáciu o tom, aká suma z každej splátky úveru sa započítava na istinu, úroky a poplatky. Takáto požiadavka nevyplýva ani z dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu. Podľa dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch sa uvádza, že „spotrebiteľ musí byť informovaný, v akých termínoch, resp., kedy a v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. Zároveň táto právna otázka, čo do výkladu tohto ustanovenia bola už vyriešená aktuálnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, a to napríklad uzneseniami NS SR z 23.4.2018 sp. zn. 4CdO 211/2017, ako aj sp. zn. 3CdO 56/2018 zo 17.4.2018 a tiež rozhodnutím NS SR sp. zn. 3CdO 146/2017 z 22.2.2018, v zmysle ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky, a tiež, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z., nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Uvedené však nerozporuje argumentáciu a odôvodnenie uvedené súdom v ods. č. 22 tohto rozsudku, teda, že v zmluve absentujú termíny splátok, ktoré nie sú uvedené vôbec.

43. Súd ustálil, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), f), k), zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je úver podľa § 11 ods. 1 potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Uvedená sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyplýva zo samotného znenia citovaného právneho predpisu, ktorým zákonodarca postihuje poskytovateľa úveru pri nedodržaní náležitostí úverovej zmluvy v spotrebiteľských vzťahoch, ak na druhej strane zmluvného vzťahu vystupuje spotrebiteľ, fyzická osoba.

44. Pokiaľ titulom bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy o úvere (§ 11 ods. 1 cit. zákona) žalobkyňa zaplatila sumu 6.143,97 eur a bol jej poskytnutý úver vo výške 5.323,11 eur (viď rozpis platieb), rozdiel 820,86 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný žalovaný vydať žalobkyni v zmysle § 451 a 456 Obč. zákonníka, preto súd zaviazal na zaplatenie uvedenej sumy žalovaného v I. výroku tohto rozsudku.

45. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

46. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Súd priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania od 18.04.2014, a to odo dňa nasledujúceho po vykonaní poslednej platby žalobcom v prospech žalovaného. Výška úroku z omeškania k 18.04.2014 bola v súlade s citovanou právnou úpravou 5,25 % p. a..

48. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore v celom rozsahu úspešný, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.